

Hősi halottainkról szóló könyvbemutató

Csütörtök este a magyarkanizsai József Attila Könyvtár Koncz István-termében került sor **Molnár Tibor**: A bácskai Tisza mente első világháborús hősi halottai című könyvének bemutatójára. Az érdeklődőket az est moderátora, **Kávai Szabolcs**, történelemtanár üdvözölte, aki külön köszönetet mondott az írónak, hogy a szebb napokat is megélt város történelmével foglalkozott, lenyomatot és értékes információkat hagyva az utókorak és méltó emléket állítva így (h)őseinknek.

A Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Zentai Történelmi Levéltár közös gondozásában megjelent kötet magyarkanizsai vonatkozást is tartalmaz, ezért is övezte nagy érdeklődés a helybeliek részéről. Mivel a szerző anyai ágon, dédnagyapja révén kanizsai származású, a zentai adatok begyűjtése után elkezdte a magyarkanizsai vonatkozású történesek kutatását is, minek eredményeképp teljes képet kaphatnak a községbeliek felmenőik elestével kapcsolatban. De az apropót az is képezte, hogy a magyarkanizsai nagytemetőben a bejáratnál ott van az első világháborús hősök katonai parcellája, aminek felújítását az akkori városi vezetőség kezdeményezte. Az avatást megelőző napon mutatták be a 2003-ban megjelent Magyarkanizsa, Horgos és Martonos I. világháborús hősi halottait taglaló kötetet, melyből kideríthető 781 ember adata. Az 1910-ben 17 018 lakosú Magyarkanizsa 766 katona hősi halálát jegyzi, Martonos és Horgos külön lett jegyezve. Onnan 189 és 185 áldozat ismert és a legtöbb a 20-30 év közötti áldozatok száma, szám szerint 353. Molnár Tibor itt emelte ki a napjainkban legsarkalatosabb kérdésre, hogy miért fogyunk, itt is kereshető a válasz, hiszen már ekkor megtizedelődött a vajdasági magyarság, nem csak az aktuális külföldön munkát vállalók száma miatt csökken a számunk.

A 2016 áprilisában megjelent, az összesített információkat tartalmazó, lexikon méretű könyv 3616 elesett katona adatait fogja össze Horgostól Bácsföldvárig, kilenc községet beleértve.

A bemutatón kérdések is elhangzottak, melyek által kötetlen, az ősökre visszaemlékező, a múltat megidéző beszélgetés alakult ki, és a kiváló moderálásnak köszönhetően olyan érdekességekre is kitértek, amin kevésbé szoktunk elmélkedni, hogy például abban az időben alig lehetett vegyes házasságot jegyezni, milyen lehetett a nemzetiségi viszony akkoriban.

De a jelenlévők némelyike, aki kíváncsi volt őseinek adataira, helyben le is ellenőrizhette a könyv pontosságát.

(k)